Pamąstymai apie viltį

VADOVĖS KNYGA

„*Pamąstymai apie viltį*“, Vadovės knyga © 2009, 2011 Nardine Productions. Visos teisės saugomos. Turinys iš filmo „Magdalena“: Jos akimis © 2006-2011 Inspirational Films, Inc. Filmuota medžiaga naudojama turint Shutterstock.com leidimą. Dėmesio! Visos teisės saugomos. Kopijuoti be leidimo griežtai draudžiama. Šios knygos turinio ar jo dalies keisti negalima. Be leidimo dauginti ir platinti bet kokia forma griežtai draudžiama.

Jei nenurodyta kitaip, Biblijos citatos paimtos iš LBD ekumeninio leidimo (1999 m.) http://biblija.lt

Kai kur cituojamas K. Burbulio lietuviškas Biblijos vertimas (http://www.ebiblija.lt)

Vertė: R. Rušinskienė

Redagavo: B. Bikulčienė

LIETUVOS BIBLIJOS DRAUGIJA

http://biblijosdraugija.lt/

Turinys

Gairės kurso vadovei 5

1 pamoka. Jėzus su meile tiesia mums ranką

Rivka: „Ar Jis mane iš viso pastebi?“. 9

2 pamoka. Jėzus - mūsų maloningas, atlaidus Viešpats

Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“ 15

3 pamoka. Jėzus suteikia galios ir jėgų gyventi

Marija, Jėzaus Motina: stiprybė kasdienybei 21

4 pamoka: Jėzus - galingasis mūsų išvaduotojas

Marija Magdalena: „Ar Jis mane išlaisvins?“ 29

5 pamoka: Jėzus - gailestingasis mūsų aprūpintojas

Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“ 35

6 Pamoka: Jėzus - visapusiškas mūsų gydytojas

Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“.... 41

7 pamoka: Jėzus - mūsų gyvojo vandens versmė

Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“ 47

8 pamoka: Jėzus - amžinasis mūsų draugas

Švęskime!..... 53

Priedas A: Patarimai mažos grupelės vadovei 57

GAIRĖS GRUPĖS VADOVEI:

Ačiū, kad sutikote vadovauti grupelei! Mes džiaugiamės jūsų noru patalkinti moterims - tai tikrai pagirtinas ir puikus pavyzdys. Tegul Viešpats padeda jums tarnauti žmonėms. Nepaliaukite tikėti, kad Jis jus naudos. Jums bus smagu žinoti, kad už jus nuolatos medžiamasi. Be to, ir pats Viešpats užtaria jus Tėvo akivaizdoje.

„O ir Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui. <...> Širdžių Tyrėjas žino Dvasios troškimus, kad ji užtaria šventuosius pagal Dievo norą. <...> Kristus Jėzus, kuris numirė, bet buvo prikeltas, kuris sėdi Dievo dešinėje ir net užtaria mus...“ (Rom 8, 26-27; 34).

Šis kursas sudarytas taip, kad padėtų tiek tikinčiam, tiek netikinčiam žmogui žengti tolesnius žingsnius tikėjimo keliu. Dvasinis žmogaus augimas nepriklauso nuo vadovės. Jums reikės pasikliauti Šv. Dvasios vedimu ir leisti Dievui daryti savo nuostabų darbą žmonių gyvenime. Nenusiminkite, jei nesimato pokyčių. Tikėkite, kad Dievas veikia ir ištikima jūsų tarnystė pašlovina Jį:

„Aš (Paulius) sodinau, Apolas laistė, o Dievas augino. Nieko nereiškia sodintojas, nei laistytojas, bet tik augintojas Dievas. Kas sodina ir kas laisto, sudaro viena, tačiau kiekvienas gaus savąjį užmokestį pagal savo triūsą“ (1 Kor 3, 6-8).

Kad ir kas būtumėte - prityrusi vadovė ar pradedančioji - šis vadovėlis parašytas taip, kad jums būtų kuo paprasčiau vadovauti grupelei. Pateikiame tik rekomendacinio pobūdžio gaires. Kiekvieną pamoką jūs galite keisti savo nuožiūra, atitinkamai pagal grupės poreikius. Svarbiausia, kad pasiduotumėte Šventosios Dvasios vedimui:

„<...> Tiesos Dvasia ves jus į tiesos pilnatvę“. (Jn 16, 13).

Taigi giliai įkvėpkite ir pradedame!

Prieš kiekvieną susitikimą nepamirškite:

1. Pasimelsti.
Skirkite laiko maldai už pamoką, jos eigą, dalyves. Prašykite Dievo galingai veikti kiekvienos dalyvės ir jūsų gyvenime per ateinančias 8 savaites.

2. Susipažinkite su pamokos medžiaga.

Skirkite laiko permesti akimis pamokos planą ir cituojamas Šv. Rašto eilutes. Jei reikia, dar kartą peržiūrėkite filmą ar nurodytus jo fragmentus.

3. Užmegzkite asmeninį kontaktą.

Susisiekite su kiekviena moterimi, kuri užsirašė dalyvauti kurse, ir asmeniškai dar kartą paraginkite būtinai ateiti. Pasakykite, kad labai laukiate susitikimo ir norite susipažinti artimiau. Sunku atsispirti, kai esi maloniai kviečiamas!

4. Pažiūrėkite, ar turite visas reikiamas priemones.

Prieš kiekvieną pamoką pasižiūrėkite, ar turite viską, ko reikia (televizorius, vaizdo grotuvas, vardų kortelės, rašikliai, dalomoji medžiaga, užkandžiai ir pan.).

5. Būtinai turėkite porininkę (talkininkę), ypač, jei esate pradedančioji vadovė.

Prašykite Dievo parodyti jums moterį, galinčią būti jūsų talkininke ir mokytoja. Galbūt tai bus labiau prityrusi krikščionė vadovė. Prašykite, kad ji reguliariai melstųsi už jus ir jūsų grupelę viso kurso metu. Labai svarbu turėti žmogų, į kurį galėtumėte kreiptis patarimo ar atsakymų, kurių nežinote. Jei esate naujokė, galite netgi paprašyti, kad labiau prityrusi vadovė kartu dalyvautų pamokose ir padėtų jums moderuoti grupelės veiklą. Jūs galite vesti pamokas pakaitomis arba kartu, papildydama viena kitą.

6. Išsirinkite pavaduotoją.

Nors tai nebūtina, tačiau pavaduotoją turėti pravartu - ypač, kai dėl nenumatytų aplinkybių negalite dalyvauti pamokoje.

Pamokos planas

Šis pamokos planas yra rekomendacinio pobūdžio. Laikas nurodytas jūsų patogumui, tačiau jūs viską galite keisti savo nuožiūra pagal poreikius.

1. Susipažinimas (5-10 min.)

Pirmosios penkios susitikimo su grupe minutės labai reikšmingos - per tą laiką nusistovi bendra atmosfera. Draugiškai, maloniai užduodami klausimai - puiki priemonė sukurti šiltą aplinką. Žemiau pateikiame tokių klausimų pavyzdžius. Jie padės grupės dalyvėms susipažinti, „pralaužti ledus", sukurti jaukią atmosferą. Remdamasi pavyzdžiais, galite sugalvoti ir savų klausimų.

*** Jei pinigai būtų ne problema, kur norėtumėte praleisti atostogas?**

*** Kokia jūsų mėgstamiausia knyga? Kodėl?**

*** Jei galėtumėte pasiversti gyvūnu, kuo norėtumėte būti ir kodėl?**

*** Pažintumėte mane geriau, jei žinotumėte, kad aš...**

*** Jei manęs niekas nevaržytų, padaryčiau...**

*** Koks jūsų mėgstamiausias kampelis namie? Kodėl?**

*** Turiu vieną svajonę, kuri kol kas neišsipildė. Tai...**

*** Jei susidurčiau su Jėzumi akis į akį, norėčiau pasikalbėti su Juo apie...**

2. Įžanginė malda (1-2 min.)

Pradėkite pamoką malda su prašymu Viešpačiui palaiminti susitikimą.

3. ATVIRUMO VALANDĖLĖ (~ 15 min.)

Kiekvienoje pamokoje skirkite laiko dalyvėms pasidalinti savo nuomone ir mintimis, kilusiomis ankstesnėse pamokose. Pateikiame keletą patarimų, kaip sukurti saugią aplinką pasidalinimui. (Papildomos informacijos šiuo klausimu rasite ir priede knygos gale.)

*** Visų pirma pati būkite atvira ir rodykite pavyzdį. Dažniausiai grupė yra vadovės atspindys.**

*** Atidžiai išklausykite kitus, parodykite susidomėjimą.**

*** Per patį pirmą susitikimą galima nusibrėžti tam tikras taisykles, pvz. nepertraukinėti kitų; viskas, kas pasakoma, pasilieka tarp šių sienų; neskubėti brukti patarimų; neigiamai nekalbėti apie jokią bažnyčią ar denominaciją ir t. t.**

*** Nebijokite pasakyti „Nežinau“, jei nežinote atsakymo į pateiktą klausimą. Pasistenkite atsakyti į jį vėliau.**

*** Nepamirškite, kad kiekviena dalyvė - unikali asmenybė. Grupė gali būti labai marga. Svarbiausia - pasistengti, kad į veiklą įsitrauktų ir pamokoje aktyviai dalyvautų kuo daugiau grupės narių. Vienos bus tylios, kitos stelbiančios aplinkinius. Jūsų uždavinys - rasti pusiausvyrą, leisti pasireikšti visoms.**

4. Filmo „Magdalena“ arba jo fragmentų PERŽIŪRA.

Prie kiekvienos pamokos nurodyta, kur ieškoti reikiamo filmo fragmento (žr. Priedą C). Jei nėra galimybės žiūrėti filmo ištraukų, galite tiesiog pacituoti dialogą ir perskaityti susijusias Biblijos eilutes.

5. SKAITINYS (15-20 min.)

Pamokoje skiriama laiko su tema susijusių Biblijos eilučių skaitymui ir nagrinėjimui.

6. PRITAIKYMAS GYVENIME (20 min.)

Ši pamokos dalis - esminė, nes dalyvės aiškinasi, kaip išgirsta istorija gali būti pritaikyta šiandien.

7. PARAGINIMAS (5-10 min.)

Šioje pamokos dalyje dalyvės gali paraginti viena kitą ateinančią savaitę įgyvendinti konkrečias studijų metu gimusias mintis.

8. Baigiamoji malda (5-10 min.)

Priklausomai nuo to, kokia grupė, galite skirti laiko pasimelsti už asmeninius kiekvienos grupės narės poreikius.

Pastaba. Vadovės knygoje prie kai kurių skyrelių rasite širdelę ♥ - šis simbolis rodo, kad klausimas labiau asmeniškas. Jei niekas iš grupės dalyvių nenori tuo klausimu pasisakyti, tai turėtų padaryti vadovė, kad netvyrotų nejauki tyla.

9. Priede A rasite daug papildomos medžiagos, įvairių patarimų, kurie padės moderuoti grupės veiklą.

1 PAMOKA
JĖZUS SU MEILE TIESIA MUMS RANKĄ

Rivka: „Ar jis mane iš viso pastebi?“

Atvirumo Valandėlė

Susipažinimas. Trumpai (po 1-2 min. kiekviena) papasakokite:

- Kokia jūsų dvasinė patirtis, tikėjimo kelias?

Kokiame tikėjimo kelionės etape esate šiuo metu? Gal esate kaip Rivka ir spėliojate, ar Dievas jus apskritai mato? Ar esate kaip Marija Magdalena, t. y. pažįstate Jėzų ir palaikote artimą ryšį su Juo? O gal esate kokiame kitame tarpsnyje?

Peržiūra

Žr. DVD pamoką Nr. 1 arba filmo fragmentą Nr. 1 apie tai, kaip Marija Magdalena nueina pas Rivką į svečius.

Svarbu!

Filme Rivka sako: *„Vargu, ar tokį didingą grožį sukūręs Dievas prisimena mane. Kad atkreiptų dėmesį į kokį šventą vyrą, dar įsivaizduoju. Bet į tokią kaip aš? Kur jau ten...“*

Kaip Marija Magdalena, Rivka ir kitos moterys iš filmo, kiekviena moteris turi savo istoriją. Jūsų pasakojimas turi pradžią, dėstymą, pabaigą. Tačiau svarbu žinoti, kad į kiekvienos mūsų gyvenimą įpinta regima mūsų mylinčio Viešpaties gija, bylojanti apie tai, kad Jis yra Kūrėjas, suteikęs konkretų tikslą ir prasmę mūsų gyvenimo istorijai. Viliamės, kad artimiausiu metu jūs (kaip ir Rivka filme) suprasite ir aiškiai pamatysite, jog esate Dievui be galo svarbi. Jis jus ne tik mato, bet ir pažįsta!

AR ŽINOTE, KAD...

... dr. Larry Crabbas, gerai žinomas krikščionis psichologas, vienoje savo kalboje yra pasakęs tokius žodžius: „Viena didžiausių baimių, su kuria susiduria moterys, yra būti nematoma“? Ar sutinkate su tuo teiginiu? Kodėl taip arba ne?

Vienas Biblijoje minimų Dievo vardų yra „El Roi“, reiškiantis „Dievas regi“.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Kad ir kokiame gyvenimo tarpsnyje esate, kad ir kur atsidūrėte gyvenimo kelyje, žinokite, kad esate labai brangi Dievo akyse. Buvai Jo mintyse dar prieš gimdama...

DIEVAS JUS MATO Ps 139, 13-18

> *„Juk tu sukūrei mano širdį, numezgei mane motinos įsčiose. Šlovinu tave, nes esu nuostabiai padarytas. Tavo visi darbai nuostabūs, - aš tai gerai žinau. Mano išvaizda tau buvo žinoma, kai buvau slapta kuriamas, rūpestingai sudėtas žemės gelmėse; tavo akys mane matė dar negimusį. Į tavo knygą buvo įrašytos visos man skirtos dienos, kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjusi. Kokios nesuvokiamos man tavo mintys, Dieve, ir kiek jų daug! Mėginu jas suskaičiuoti, bet jų daugiau negu smėlio grūdelių, ir net visas suskaičiavęs, vis tiek su tavimi tebebūčiau“.*

- Kokie jausmai jums sukyla girdint tokius žodžius?

  Dievas mane sukūrė tokią, kokia esu.

  Dievas mane sukūrė gerai.

  Dievas mane pažino dar gerokai prieš man gimstant.

- Ar jums sunku patikėti, kad Dievas jus sukūrė tokią, kokia esate? Kodėl?

  Kartais sunku tuo patikėti - ypač, kai jaučiuosi niekam tikusi. Net neįsivaizdavau, jog Biblijoje parašyta, kad buvau sukurta.

Biblijoje, Laiške kolosiečiams, rašoma: Kol 1, 15-16

„Jis (Kristus) yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos Kūrinijos pirmagimis, nes jame sukurta visa, kas yra danguje ir žemėje, kas regima ir neregima, ar sostai, ar viešpatystės, ar kunigaikštystės, ar valdžios. Visa sukurta per jį ir jam".

- Kas jus sukūrė? Dėl ko? Kokiu tikslu?

  Dievas/Jėzus.

  Mes esame sukurti Jam.

- Ką tai reiškia jums?

  Aš esu didelio plano dalis.

  Tai reiškia, kad mano gyvenimas turi tikslą.

DIEVAS PAŽĮSTA JUS. Ps 139, 1-6

„Viešpatie, ištyrei mane ir pažįsti. Žinai, kada atsisėdu ir kada atsistoju, iš tolo supranti mano mintis. Stebi mano žingsnius ir mano poilsį, pažįsti visus mano kelius. Nespėjus mano liežuviui žodį ištarti, tu, Viešpatie, jį jau žinai. Iš visų pusių apsiauti mane, savo ranka lieti mane. Tavo pažinimas man per nuostabus, per gilus, aš negaliu jo pasiekti."

- Ką aukščiau cituotoji psalmė kalba apie Dievą?

  Jis žvelgia giliai į mūsų širdis.

  Jis žino viską apie mus.

  Jis pažįsta mūsų mintis.

  Jis pastebi viską, ką darome. Mato, kur einame; girdi, ką sakome. Jis saugo mus.

- Ar tie žodžiai pakeitė jūsų suvokimą apie Dievą? Kaip?

  Galiu Juo pasikliauti.

  Jis didesnis nei maniau.

  Niekada nemaniau, kad Dievas apie mane žino absoliučiai viską.

- Ką minėtos eilutės byloja apie Dievo požiūrį į jus?

  Aš Jam labai svarbi, labai Jam rūpiu. Jis net pastebi kiekvieną mano gyvenimo smulkmeną.

♥ Kokius jausmus tai sužadina jūsų širdyje?

Dievas apie jus žino viską - ne tik tai, kas gera ir gražu, bet ir tai, kas nelabai gražu, o gal net bjauru. Nepaisant to, Jis nori užmegzti su jumis meilės ryšį. Jis pirmasis tiesia jums ranką. Jis myli jus!

DIEVAS JUS MYLI. Rom 8, 38-39

> *„Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje.“*

PARAGINIMAS

Užduotis. Galbūt esate kaip Rivka ir ilgai spėliojote, ar iš viso rūpite Dievui, ar Jis jus pastebi. Filmo pabaigoje Rivka apsisprendžia patikėti, kad Dievas ją iš tikrųjų myli ir patiki savo gyvenimą į Jėzaus rankas. Paprasta malda padės jums ateiti pas Dievą. Išsakydama ją jūs parodysite, kad tikite, jog Jėzus sukūrė jus, mato, pažįsta ir myli. Ar norite išpažinti Jam tokį tikėjimą?

> *Dieve, mano Tėve danguje, Tu esi šventas ir teisus. Ačiū, kad pamilai mane. Aš nusidėjau Tau, prasikaltau Tavo akivaizdoje. Ačiū, kad Tu siuntei žadėtąjį Mesiją Jėzų, kad Jis sunaikintų gėdos ir kaltės prakeiksmą. Dėkoju už tai, kad Jis mirė vietoj manęs už mano kaltes. Noriu tikėti ir sekti gyvuoju Gelbėtoju. Ačiū, kad atleidi man ir priimi mane tokią, kokia esu. Amen.*

Įsigilinkite. Galbūt jūs patikėjote tikėjimo tiesomis apie Jėzų Kristų, o gal vis dar dvejojate ir norite pasiaiškinti jas išsamiau. Kad ir kaip būtų, pasistenkite šią savaitę skirti laiko pokalbiui su Dievu. Jo metu išsakykite Viešpačiui savo dvejones. Nepatingėkite šią savaitę dar ne vieną kartą persiskaityti šioje pamokoje cituotas Šv. Rašto eilutes, apmąstykite jas. Jei Dievas jus ko nors moko, jei sklaido jūsų dvejones, raginame kitą savaitę papasakoti apie tai kitoms grupelės narėms.

2 PAMOKA
JĖZUS - MŪSŲ MALONINGAS IR ATLAIDUS VIEŠPATS

Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Kas norėtų pasidalinti savo apmąstymais apie tai, ką kalbėjome praėjusią savaitę? Ar Dievas jums ką nors apreiškė? Ar vis dar dvejojate?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 2 arba filmo fragmentą Nr. 12 apie tai, kaip Jėzus atleidžia paleistuvei.

Pastaba vadovui. Šios pamokos pabaigoje kiekvienai grupės dalyvei paduokite po lapą popieriaus ir rašiklį.

SKAITINYS

Biblijoje, Evangelijoje pagal Joną, parašyta: Jn 8, 1-11

> *„Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. Auštant jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, o jis atsisėdęs juos mokė. Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje ir kreipėsi į jį: „Mokytojau, ši moteris buvo nutverta svetimaujant. Mozė mums Įstatyme yra*

liepęs tokias užmušti akmenimis. O tu ką pasakysi?" Jie tai sakė spęsdami jam pinkles, kad turėtų kuo apkaltinti.

Bet Jėzus pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės. Jiems nesiliaujant kamantinėti, jis atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį". Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.

Tai išgirdę jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris. Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?"

Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie".

Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk".
(Jn 8, 1-11)

AR ŽINOTE, KAD...

...Jėzaus laikais Izraelyje už paleistuvystę būdavo skiriama mirties bausmė? Religiniai veikėjai puikiausiai žinojo Mozės Įstatymą, kuriame buvo parašyta: „Jei vyras svetimauja su ištekėjusia moterimi, nusikalsdamas svetimavimu su artimo žmona, abu - svetimautojas ir svetimautoja - bus nubausti mirtimi". (Kun 20, 10)

- Kodėl, jūsų manymu, atvestoji pas Jėzų moteris pasirinko būtent tokį gyvenimo būdą?

  Galbūt ji ieškojo meilės, pripažinimo; gal tai buvo jos pragyvenimo šaltinis; gal ji neįstengė atsispirti aistroms, kentė vienatvę, neatsispirdavo pagundai. Greičiausiai ji buvo nepageidaujama įvairiose draugijose, atstumtoji.

- Kur dingo su moterimi nusidėjęs vyras? Ką tas faktas byloja apie kaltintojus?

  Jo čia nėra! Jei religiniams veikėjams būtų tikrai rūpėję Mozės įstatymai, jie būtų Jėzaus akivaizdon atvedę ir vyrą.

- Kaip, jūsų manymu, moteris jautėsi, kai buvo nutverta ir atvilkta į minios vidurį?

  Ją turėjo apimti mirties baimė (mat pagal įstatymą už tokius nusikaltimus būdavo užmėtoma akmenimis). Ji jautėsi pažeminta, sugėdinta, vieniša ir niekam tikusi.

♥ Kaip jūs jaustumėtės, jei kas viešumon iškeltų tai, ką slepiate nuo kitų akių, slaptas jūsų nuodėmes?

Kai sulaužome įstatymą - nusižengiame savo artimui ar Dievui - Jis į tai žiūri labai rimtai ir tokį nusižengimą vadina nuodėme. Nuodėmė yra nusigręžimas nuo Dievo ir žengimas savo keliu nekreipiant dėmesio į tai, ką Dievas mums yra skyręs. Nuodėme vadinamos ir nuostatos, ir veiksmai.

Biblijoje užrašyti Dievo standartai rodo Jo širdį. Jeigu jų nepaisome ir mieliau renkamės savo įgeidžius, mes prarandame tai, ką Dievas turi paruošęs mums geriausia, ir liūdiname Jį.

- Kaip Jėzus elgiasi su sugautąja moterimi? Kaip ja pasirūpina konkrečiai toje situacijoje?

  Jis išgelbėja ją nuo siaubingos skausmingos mirties.

  Jis pasipriešina religiniams veikėjams ir užtaria ją.

  Kaltintojų žvilgsnius nuo jos nukreipia į jų pačių nuodėmes. Jis atsižvelgia į moteriai mestus kaltinimus, išteisina ją ir atleidžia.

  Jis atkuria moters orumą ir suteikia naują kryptį gyvenime.

- Kodėl Jėzaus reakcija moteriai tokia reikšminga?

  Jėzus ne tik paliko ją gyvą, bet ir parodė, kad ją brangina - kad ji verta pagalbos ir išgelbėjimo.

- Ar paleistuvavusi moteris turėjo ką nors padaryti, kad jai būtų atleista?

  Ne, Dievas atleidžia kiekvienam jo prašančiam. Moteriai tereikėjo tą atleidimą priimti.

Gyvas tikėjimas Dievu skiriasi nuo religingumo. Religija pateikia įvairių reikalavimų: nurodo, ką reikia daryti, norint pelnyti Dievo palankumą, meilę ir atleidimą. Gyvas tikėjimas, grįstas santykiais su Dievu per Jėzų Kristų, nesiremia mūsų darbais, nes Dievas mus jau priėmė, pamilo ir mums atleido.

Šv. Rašte žodžiai „gyvenimas“ ir „mirtis“ minimi ne kartą. Biblijoje išskiriamos dvi gyvybės ir mirties plotmės - fizinė ir dvasinė.

„O amžinasis gyvenimas - tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų - Mesiją“. (Jn 17, 3)

PRITAIKYKITE GYVENIME

Žemiau cituojamose eilutėse kalbama apie dvasinę mirtį.

Biblijoje, Laiške kolosiečiams, parašyta:

Kol 2, 13-14

„Taip pat ir jus, mirusius nusikaltimais ir kūno neapipjaustymu, jis atgaivino kartu su Kristumi, dovanodamas visus nusikaltimus. Jis ištrynė mus kaltinantį skolos raštą ir panaikino jį, prismeigdamas prie kryžiaus“.

- Kas nutiko mus kaltinusiam skolos raštui, mūsų nusikaltimų sąrašui?

  Dievas jį ištrynė.

  Dievas jį prismeigė prie Kristaus kryžiaus.

Šiandien mes vadovaujamės ne Mozės įstatymais, o tam tikromis mums įdiegtomis moralinėmis nuostatomis, etikos normomis. Mes, moterys, esame linkusios reikalauti iš savęs tobulumo. Kai mums kas nors nepavyksta, mes stengiamės tai paslėpti.

Dievas sako:

„Taigi dabar nebėra pasmerkimo tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje“.
(Rom 8, 1)

- Kokia, pasak cituotos eilutės, padėtis tų, kurie yra Kristuje Jėzuje?
  Jiems nebėra pasmerkimo.

- Kaip žinojimas, kad nebesame pasmerkti, keičia mūsų požiūrį į save?
  Mes galime pradėti pasitikėti savo verte Kristuje.
  Mes galime mėgautis visiška laisve.

- Kaip tai keičia mūsų požiūrį į kitus?
  Kiti verti tokios pat Kristaus malonės - nebegyventi pasmerkime.

Pasikalbėjęs su moterimi, sučiupta svetimaujant, Jėzus ne tik jai atleido, bet ir paragino palikti nuodėmingą gyvenimą. Jėzus skatino ją pradėti gyventi naujai, kitaip - kaip žmogui, kuris laisvas ir kuriam atleista. Panašiai ir mums yra atleista. Tačiau kartu su naująja laisve mes gauname ir atsakomybę bei naują tapatybę. Tai nereiškia, kad daugiau gyvenime nesuklupsime ir visiškai nebedarysime klaidų. Tai reiškia, kad mūsų gyvenime brėžiama nauja kryptis.

Jono pirmame laiške rašoma:

> *„Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų mus nuo visų nedorybių. Jei sakytume, kad nesame nusidėję, darytume jį melagiu, ir nebūtų mumyse jo žodžio". (1 Jn 1, 9-10)*

- Jei suklumpame, kaip ištaisyti klaidą Dievo akivaizdoje?
  Išpažinkite savo nuodėmę ir prašykite atleidimo.

PARAGINIMAS

Užduotis. Išpažintis (nuodėmių išpažinimas) reiškia, kad mes neprieštaraujame Dievui, kai Jis sako, jog nusikaltome savo mintimis, veiksmais ar nuostatomis. Mes sutinkame, kad esame prasikaltę ir prašome atleidimo bei priimame jį, žinodamos, kad Dievas mums jau atleido dėl Kristaus mirties ant kryžiaus.

Pastaba.

Padalinkite grupelės narėms po rašiklį ir popieriaus lapą. Praktinė išpažinties pusė:

1. Sudarykite savo nuodėmių sąrašą, vėliau sunaikinkite jį. Tasai sąrašas - tik jūsų ir Dievo reikalas, todėl galite būti visiškai atvira. Tyliai prašykite Dievo parodyti tai, kas jūsų gyvenime Jam nepatinka. Surašykite viską, ką prisiminsite. Užrašydama išpažinkite tą nuodėmę. Nepamirškite, kad mūsų Viešpats yra maloningas ir mylintis. Jis atleidžia. Juk Jis nepagailėjo dėl jūsų net savo viengimio Sūnaus!
2. Baigusios sąrašą, ant jo didesnėmis raidėmis ar kitos spalvos rašikliu parašykite 1 Jono 1, 9: *„Jeigu išpažįstame savo nuodėmes, jis ištikimas ir teisingas, kad atleistų mums nuodėmes ir apvalytų nuo visų nedorybių“.*
3. Pasibaigus maldos ir išpažinties laikui tikėjimu padėkokite Dievui už atleidimą. Tada sunaikinkite sąrašą - tegul tai būna vaizdinė priemonė, bylojanti apie Dievo atleidimą. Sąrašą galite suplėšyti į smulkius skutelius ar sudeginti. Dievas atleidžia ir nebeprimena senų kalčių - štai koks Jis!

- Įsigilinkite. Kur jūsų kalčių (nuodėmių) sąrašas šiuo metu?
  Jisai sunaikintas.

Gavus atleidimą žmogaus gyvenime sužydi laisvė nuo kaltės jausmo.

Psalmyne skaitome:

> *„Kaip toli Rytai nuo Vakarų, taip toli nuo mūsų jis išsklaido mūsų nuodėmes“.*
> (Ps 103, 12)

Laiške hebrajams parašyta:

> *„Ir daugiau nebeprisiminsiu jų nuodėmių nei jų nedorybių“.* (Hbr 10, 17)

Šią savaitę prašykite Dievo parodyti jums jūsų nuodėmes. Išpažinkite jas Viešpačiui, prašykite atleidimo, o vėliau dėkokite už jį.

3 PAMOKA
JĖZUS SUTEIKIA GALIOS IR JĖGŲ GYVENTI
Marija, Jėzaus motina: stiprybė kasdienybei

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar kas nors norėtų papasakoti apie tai, kaip Dievas parodė kokią nors konkrečią nuodėmę? Kas nutiko šią savaitę? Kaip elgėtės toliau?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 3 arba filmo fragmentą Nr. 3 apie Jėzaus gimimą.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta:

„Šeštą mėnesį angelas Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija. Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“

Išgirdusi šiuos žodžius ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! Štai tu pradėsi

įsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir jo karaliavimui nebus galo".

Marija paklausė angelo: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?"Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. Antai tavo giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, nes Dievui nėra negalimų dalykų".

Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei". Ir angelas pasitraukė". (Lk 1, 26-38)

Marija dirbo savo kasdienius darbus, kai staiga priešais ją atsirado angelas Gabrielius ir pranešė, kad ji susilauks vaikelio. Visi žinome, kad moteriai neįmanoma pastoti be intymių santykių su vyru. Kai Marija apie tai pasiteiravo angelo, šis jai atsakė, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Jis paaiškino, kad Šventoji Dvasia nužengs ant Marijos ir Dievo galybė pridengs ją.

- Kaip manote, ką Marija pamanė ir pajuto, išgirdusi iš Gabrieliaus lūpų tokią žinią?

  Greičiausiai ją apėmė nuostaba, sumišimas, baimė; bet kartu ji turėjo pasijusti ir pagerbta.

- Nors Marijai galėjo ateiti į galvą daug įvairių minčių, kaip vis dėlto ji reagavo?

  Ji paklausė, kaip tas dalykas nutiks. Nepaisydama visko, mergina pasitikėjo Dievu.

  Marija leido Dievui panaudoti ją įgyvendinant Savo planą.

- Kaip, būdama Marijos vietoje, būtumėte reagavusi jūs?

  O kaip mano planai ir mano gyvenimas?

  Ką pasakys Juozapas?

  Ką pasakys kiti, kai sužinos, kad netekėjusi pastojau?

AR ŽINOTE, KAD...

... Marija jau buvo susižadėjusi su Juozapu? Tais laikais ir toje kultūroje sužadėtuvės prilygo santuokai. Nors Marija tebegyveno tėvų šeimoje, teisine prasme ji jau buvo laikoma Juozapo žmona. Jei būtų kilęs įtarimas, kad Marija neištikima, Juozapas būtų turėjęs teisę reikalauti bausmės - kad ji būtų užmėtyta akmenimis (kaip ir moteris, sučiupta paleistuvaujant) arba gėdingai išvaryta iš miesto. Netikėtas Marijos nėštumas tapo sunkiu išmėginimu jiems abiem.

Marijos sprendimas išlikti klusniai byloja apie jos tikėjimą. Ji buvo narsi, ypač atsižvelgiant į galimas pasekmes.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Vos tik Marija sutiko atlikti užduotį, neįmanomą žmogui, jos gyvenimas akimirksniu apvirto aukštyn kojomis. Tačiau angelas Gabrielius patikino, kad Dievui nėra negalimų dalykų. Aišku, mūsų Dievas neprašys išnešioti Jam sūnaus. Tačiau Jis skirs mums kitų užduočių, kurios atrodys neįmanomos. Kitaip tariant, mums teks ištikimai sekti paskui Jėzų kiekvieną mielą dieną.

Kažkas yra taikliai pasakęs, kad gyventi krikščioniškai nėra sunku - tai tiesiog neįmanoma.

Žemiau pateiktos eilutės byloja apie tai, kad gyventi krikščioniškai be Šventosios Dvasios galios ir pagalbos iš tikrųjų yra neįmanoma.

> Jėzus kalbėjo savo mokiniams: *„Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi“.* (Mt 16, 24)
>
> *„Jei kas mano esąs pamaldus ir nepažaboja savo liežuvio, bet apgaudinėja savo širdį, to pamaldumas tuščias“.* (Jok 1, 26)
>
> *„Taigi būkite tokie tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas“.* (Mt 5, 48)

- Kaip, pasak minėtųjų eilučių, turėtume gyventi kiekvieną mielą dieną?

  Turime išsižadėti savęs.

  Turime pažaboti savo liežuvį.

  Turime būti tokie tobuli, koks tobulas yra Dievas.

♥ Ir kaip jums tai sekasi?

Įgyvendinti tuos paliepimus savo jėgomis yra paprasčiausiai neįmanoma. Tačiau Dievas ir nesitiki, kad seksime Jėzumi savo galia. Krikščionio gyvenimas yra antgamtiškas. Tiktai Kristus Šventosios Dvasios galia gali suteikti jėgų gyventi taip, kaip kviečia Dievas.

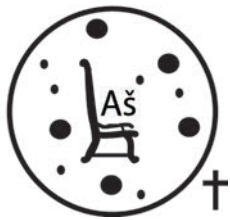
Panagrinėkime, kaip Šventoji Dvasia suteikia mums galios gyventi krikščioniškai.

Biblija kalba apie trijų tipų žmones.

1. Juslinis arba sielinis žmogus - toks, kuris nėra pakvietęs Jėzaus į savo gyvenimą.

Laiške korintiečiams parašyta: „Deja, juslinis žmogus nepriima to, kas ateina iš Dievo Dvasios. Jis tai laiko kvailyste ir nepajėgia suprasti, kad apie tuos dalykus reikia spręsti dvasiškai“. (1 Kor 2, 14). Juslinį žmogų apibūdina tokie žodžiai: puikybė, baimė, kaltė, nerimas, nepaklusnumas.

Į save sutelktas gyvenimas (juslinis/sielinis žmogus)

Aš - „Aš“ sėdi to žmogaus gyvenimo soste.

† - Kristus už asmeninio gyvenimo ribų.

• - Veikla ir interesai sutelkti į save; dažnai jaučiamas nepasitenkinimas, įtampa.

2. Dvasinis žmogus - toks, kurį veda ir kuriam jėgų suteikia Šventoji Dvasia.

Laiške korintiečiams parašyta: „Dvasinis žmogus gali spręsti apie viską...“ (1 Kor 2, 15). Dvasinį žmogų apibūdina tokie žodžiai: pasitikėjimas, paklusnumas, ramybė, atlaidumas, meilė.

Į Kristų sutelktas gyvenimas (dvasinis žmogus)

† - Kristus sėdi to žmogaus gyvenimo soste.

Aš - „Aš“ atsidavęs Kristui.

• - Veikla ir interesai sutelkti į Kristų, Jo skatinami; žmogus jaučiasi visiškoje darnoje su Dievu ir Jo užmoju.

3. Kūniškas žmogus - toks, kuris yra pakvietęs Jėzų į savo gyvenimą, tačiau gyvena nuolatinėje įtampoje, stengdamasis sekti Jėzumi savo jėgomis.

Laiške korintiečiams parašyta: „Aš, broliai, tegalėjau kalbėti jums ne kaip dvasios žmonėms, bet kaip kūno žmonėms, kaip kūdikiams Kristuje“. (1 Kor 3, 1). Kūnišką žmogų apibūdina tokie žodžiai: įsitempęs, nuolat pralaimėjęs, pasikliaujantis nuosavu teisumu, nepasižymintis troškimu augti ir bręsti, nepastovus.

Į save sutelktas gyvenimas (kūniškas žmogus)

Aš - „Aš“ sėdi gyvenimo soste.

† - Kristus nuverstas nuo sosto, Jam neleidžiama vadovauti.

• - Veikla ir interesai dažniausiai sutelkti save; dažnai jaučiamas nepasitenkinimas ir įtampa.

♥ Kuris iš tų trijų piešinukų taikliausiai atspindi jūsų gyvenimą?

♥ Kokiu žmogumi norėtumėte būti?

Dauguma žmonių nori būti Šventosios Dvasios vedami. Tačiau kaip gyventi tą Dvasios pripildytą gyvenimą?

Biblijoje matome, kad Dievas yra trijuose asmenyse - Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Dievas suteikia mums savo Šventąją Dvasią, kad Ji pasiliktų mumyse ir suteiktų galios gyventi kaip Kristaus sekėjams. Nors Šventoji Dvasia gyvena visuose, kurie yra pakvietę Kristų į savo širdį, mes neprisipildome Šventosios

Dvasios, jei neleidžiame Jai vesti mūsų žingsnių ir suteikti savo galios. Ar būsime pilni Dvasios (t. y. leisimės Jos vedami), sprendžiame kiekvieną dieną ir net kiekvieną akimirką. Tuo dvasinis žmogus skiriasi nuo kūniško.

Biblijoje mums liepiama būti pilniems Dvasios.

> *„Ir nepasigerkite vynu, kuriame slypi pasileidimas, bet būkite pilni Dvasios“.* (Ef 5, 18)

Dievo valia, t. y. Jis nori, kad būtume pilni Dvasios, nes pats duoda mums tokį įsakymą. Mes turime Dievo pažadą. Žr. toliau.

PLAČIAU APIE TAI:

„Dvasinis kvėpavimas“ - veiksmingas pratimas, padedantis geriau suprasti, ką reiškia pasikliauti Šventąja Dvasia kiekvieną gyvenimo akimirką. Fizinis kvėpavimas reiškia, kad iškvepiame anglies dvideginį, o įkvepiame deguonį. Panašiai yra ir su dvasiniu kvėpavimu.

Iškvėpimas. Išpažinkite nuodėmę, vos tik suvokiate ją padarę. Pripažinkite Dievui, kad suklydote ir dėkokite už Jo teikiamą atleidimą.

Įkvėpimas. Paveskite savo gyvenimą Kristui ir kliaukitės Šventąja Dvasia: pasitikėkite, kad Ji pripildys jus ir suteiks savo galios ir artumo, kurį priimsite tikėjimu.

> *„Mes tvirtai pasitikime juo, nes ko tik prašome pagal jo valią, jis mūsų išklauso. O jeigu žinome, kas jis mūsų išklauso, ko tik prašome, tai ir žinome turį, ko esame prašę.“* (1 Jn 5, 14-15)

Kaip Marija atsiliepė tikėjimu, taip ir mes turime atsiliepti tikėjimu. Mes turime pasikliauti Dievu ir leisti Jam gyventi ir veikti per mus.

- Kaip jūs galite būti panaši į Mariją?

  Ištikus sunkumams galiu pasitikėti Dievu.

  Galiu apsispręsti būti paklusni Dievui.

- Kaip galime prisipildyti Šventąja Dvasia?

  Tikėjimu. Išpažinkime Dievui, kad pačios valdome savo gyvenimą ir jį gyvename savo jėgomis. Tikėkime, kad būsime pripildytos Dvasia.

PARAGINIMAS

Užduotis. Šią savaitę kiekvieną dieną pradėkite prašydama Dievo vesti jus savo Šventąja Dvasia. Bent vienam žmogui papasakokite apie tai, ką šią savaitę sužinojote apie Šventąją Dvasią.

Įsigilinkite. Jei norite daugiau sužinoti apie Šventąją Dvasią ir Jos veikimą gyvenime, perskaitykite ir apmąstykite nurodytas Šventojo Rašto eilutes: Galatams 5, 16-26, Romiečiams 5, 1; 8, 1 ir Efeziečiams 5, 18.

4 PAMOKA
JĖZUS - MŪSŲ GALINGAS IŠVADUOTOJAS
Marija Magdalena: „Ar Jis mane išlaisvins?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar turėjote galimybę praėjusią savaitę su kuo nors pasikalbėti apie Šventąją Dvasią? Ar po to, kai paprašėte Šventosios Dvasios nukreipti jūsų žingsnius, pastebėjote kokių nors permainų?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 4 arba filmo fragmentą Nr. 5 apie tai, kaip Marija Magdalena buvo išlaisvinta iš demonų valdžios.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta:

„Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, mokydamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su Juo buvo Dvylika apaštalų ir kelios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių bei ligų; tai Marija, vadinama Magdalena, iš

kurios buvo išėję septyni demonai, Erodo prievaizdo Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų moterų, kurios šelpė juos savo turtu". (Lk 8, 1-3)

- Koks, jūsų manymu, buvo Marijos Magdalenos gyvenimas prieš jai sutinkant Jėzų?

  Tikriausiai ji atrodė kaip pamišėlė, nešvari, visų atstumta, negebanti suimti savo gyvenimo į rankas. Iš tiesų jos gyvenimas net nepriklausė jai - jame šeimininkavo demonai. Marija greičiausiai negalėjo priimti racionalių sprendimų.

- Kodėl ji nieko nesiėmė, kad pati nusikratytų tų demonų?

  Galbūt ji stengėsi tai padaryti, bet neturėjo pakankamai galios.

- Kaip į ją reaguodavo aplinkiniai?

  Vydavo ją šalin, nepriimdavo, bijodavo.

AR ŽINOTE, KAD...

tais laikais ir toje kultūroje būti šalia apsėsto žmogaus reikšdavo susitepti ir tapti rituališkai nešvariam? O susitepęs žmogus negalėdavo lankytis šventykloje ar bendrauti su kitais bendruomenės nariais, kol neapsivalydavo.

Senajame Testamente Dievas nustatė tam tikras taisykles, kurių turėjo laikytis žydų tauta. Kai kurios taisyklės labai konkrečiai apibrėždavo, koks žmogus būdavo laikomas švariu, o koks nešvariu. Jei žmogus buvo „nešvarus", jis turėdavo būti atskirtas nuo Dievo tautos ir laukti, kol vėl taps rituališkai švarus, kad galėtų iš naujo užmegzti ryšį su Dievu ir bendrijos nariais.

- Kaip filme Jėzus reaguoja į Mariją Magdaleną ir į pavojų pačiam susitepti?

  Jis žengė prie Marijos, palietė ją ir pavadino Abraomo dukra.

- Kodėl piktosios dvasios išėjo Jėzui paliepus išeiti?

  Jėzus, būdamas Dievas, turėjo pakankamai galios dvasioms išvaryti - demonams teko paklusti.

Laiške hebrajams parašyta: „Daugel kartų ir įvairiais būdais praeityje Dievas yra kalbėjęs mūsų protėviams per pranašus, o dabar dienų pabaigoje jis prabilo į mus per Sūnų, kurį paskyrė Visatos paveldėtoju ir per kurį sutvėrė pasaulius. Jis, Dievo šlovės atšvaitas ir jo esybės paveikslas, palaikantis savo galingu žodžiu Visatą, nuplovęs nuodėmes, atsisėdo Didybės dešinėje aukštybėse.“
(Hbr 1, 1-3)

Evangelija pagal Luką skelbia: „Kai visai tautai krikštijantis ir Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus, ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis, o balsas iš dangaus prabilo: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.“ (Lk 3, 21-22)

Pranašas Jeremijas sako: „Ak, Viešpatie DIEVE! Žiūrėk! Tu padarei dangus ir žemę didžia savo galybe, savo pakelta ranka. Nėra tau negalimo dalyko!“
(Jer 32, 17)

- Ką minėtos eilutės byloja apie Jėzų ir Jo galybę?

  Jis yra Dievo mylimasis Sūnus. Jis yra tikslus Jo esybės paveikslas. Jėzui niekas ne per sunku. Dievas kalba per Jėzų.

- Kaip pasikeitė Marijos Magdalenos gyvenimas po susitikimo su Jėzumi?

  Jos gyvenimas pasikeitė kardinaliai. Ji tapo nauju žmogumi. Atstumtoji, klaidžiojusi be tikslo, staiga buvo priimta, priglobta ir pamatė tikslą.

♥ Ar Dievas jums kalba per Marijos gyvenimo istoriją? Ko jums reikia, kad pajustumėte visišką laisvę?

PRITAIKYKITE GYVENIME

Per mūsų ryšį su Dievu Jėzus gali ir mus išvaduoti iš užgriuvusių sunkumų. Šiandien žmonės griebiasi pačių įvariausių dalykų, kad pajustų bent laikiną palengvėjimą ir paguodą. Tarp tų dalykų gali būti valgymas, gėrimas, lakstymas po parduotuves, pinigai, azartiniai lošimai, alkoholis, kvaišalai, pornografija, televizija, internetas ir pan. Nors priklausomybės lygmuo gali skirtis, visi mes kartais stengiamės malšinti vidinį skausmą ir ieškome paguodos išoriniuose dalykuose.

Nesvarbu, su kokiais sunkumais susiduriate, visi jie panašūs tuo, kad kliudo mums patirti Dievo galios pilnatvę gyvenime.

Mes, kaip ir Marija Magdalena, galime būti išvaduoti iš priespaudos ir pajusti Dievo teikiamą laisvę, gyventi prasmingą gyvenimą, turėti tikslą. Kristaus galia padeda gyventi tikroje laisvėje, įveikti neigiamą įtaką.

Dėmesio! Tai, kad pradėjote sekti Kristumi, nereiškia, kad sunkumai pasibaigė. Dievas suteiks mums jėgų ištverti įvairius išmėginimus. Sunkumai netgi padės mums augti ir bręsti. Dievas mus gali per juos ugdyti.

> *Laiške hebrajams parašyta: „Todėl ir mes, šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir ištobulintoją Jėzų. Jis vietoj sau prideramčių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje".* (Hbr 12, 1-2)
>
> *Jokūbas rašo: „Laikykite, broliai, tikru džiaugsmu, kad pakliūvate į visokius išmėginimus. Supraskite: jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo ištvermę, o ištvermė subręsta darbu, kad jūs taptumėte tobuli, subrendę ir nieko nestokojantys".* (Jok 1, 2-4)

♥ Kas jūsų gyvenime būtų kitaip, jei nuspręstumėte pasikliauti Dievu užklupus sunkumams?

PARAGINIMAS

Kad ir kokiame tikėjimo kelionės etape būtumėte, neišvengiamai susidursite su vienokiais ar kitokiais sunkumais. Marija Magdalena grūmėsi su savo demonais, tačiau tik Jėzus ją savo galia išlaisvino. Kad ir koks šiandien būtų jus užgriuvęs sunkumas, Jėzus nori būti galingasis jūsų išvaduotojas.

Užduotis. Šią savaitę pasirinkite didžiausią savo sunkumą ar išbandymą ir atiduokite jį į Dievo rankas. Prašykite Jo išlaisvinimo. Papasakokite kam nors apie tai, ką sužinojote ir išmokote.

Įsigilinkite. Ant atskiro lapo užsirašykite Hebrajams 12, 1-2 ir išmokite mintinai. Prašykite Dievo padėti jums suvokti šią tiesą ir ją įgyvendinti kasdienybėje.

5 PAMOKA
JĖZUS - MŪSŲ GAILESTINGASIS APRŪPINTOJAS

Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar kas nors norėtų papasakoti apie sunkumą, kurį šią savaitę nusprendėte atiduoti į Dievo rankas?

Kas mintinai išmoko Hebrajams 12, 1-2 ir norėtų pacituoti? Jei tokių nėra, perskaitykime tą eilutę kartu. *„Todėl ir mes šitokio debesies liudytojų apsupti, nusimeskime visas naštas bei nuodėmės pinkles ir ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse, žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir ištobulintoją Jėzų. Jis vietoj sau priderančių džiaugsmų, nepaisydamas gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo Dievo sosto dešinėje“.*

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 5 arba filmo fragmentą Nr. 6 apie tai, kaip Jėzus prikelia iš numirusių našlės sūnų ir moko.

SKAITINYS

Evangelijoje pagal Luką parašyta: *„Paskui Jėzus pasuko į miestą, vardu Nainas. Drauge keliavo jo mokiniai ir gausi minia. Prisiartinus prie miesto vartų, štai nešė numirėlį - vienturtį našlės sūnų. Kartu ėjo nemaža miesto minia. Pamačiusiam motiną Viešpačiui pagailo jos, ir jis tarė: „Neverk!“*

Priėjęs palietė neštuvus. Nešėjai sustojo. O jis prabilo: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“ Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai.

Visus pagavo baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: „Didis pranašas atsirado tarp mūsų“ ir „Dievas aplankė savo tautą“. Ta žinia apie jį pasklido po visą Judėją ir visą šalį“. (Lk 7, 11-17)

AR ŽINOTE, KAD...

sprendžiant iš aprašymo Evangelijoje pagal Luką, našlė iš Naino greičiausiai vos galą su galu sudūrė. Kas apie tai byloja? Pirma, negyvėlis buvo nešamas atidengtas neštuvuose (14 eil.). Antra, kai Jėzus jam paliepė keltis, jis iškart atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jo nereikėjo išvynioti iš jokių laidojimui skirtų aprišalų, nes jų paprasčiausiai nebuvo. Šie faktai leidžia manyti, kad jį nešė palaidoti vargetų kapinėse. Akivaizdu, kad našlė buvo labai neturtinga.

Mozės įstatymas nenumatė kokios ypatingos globos našlėmis todėl, kad jomis turėdavo rūpintis vyriausieji sūnūs. Vyriausiasis sūnus, kuris turėdavo prigimtinę teisę į didesnę palikimo dalį, turėdavo pasirūpinti motina. Kiek žinoma, Rašto aiškintojai ir fariziejai tais laikais atimdavo iš našlių teisę naudotis namais, kai baigdavosi jų pinigai ir jos visiškai nuskursdavo (žr. Mt 23, 14).

- Kokios bėdos buvo užgriuvusios našlės pečius, kai ją pastebėjo Jėzus?

  Ji buvo našlė ir liko vienui viena pasaulyje.

  Ji gedėjo vienintelio sūnaus.

  Pati savimi ji jau niekaip nebūtų įstengusi pasirūpinti.

- Kaip Jėzus reagavo? Kaip Jis pasirūpino našle konkrečiai toje situacijoje?

  Jėzus pastebėjo ją, pamatė jos baisų vargą.

  Jis prikėlė našlės sūnų iš numirusių.

- Ką našlei turėjo reikšti sūnaus sugrąžinimas į gyvenimą?

  Situacijoje, kuri atrodė beviltiška, staiga viskas apsivertė aukštyn kojom. Našlė jau buvo praradusi vilį, bet sūnus buvo jai sugrąžintas.

  Jos situacija daugiau nebebuvo beviltiška.

Psalmyne parašyta: *„Našlaičių tėvas ir našlių gynėjas - tai Dievas savo šventoje buveinėje“.* (Ps 68, 6)

- Ką šis pasakojimas byloja mums apie Dievo būdą?

  Jis pastebi mūsų poreikius ir rūpinasi mumis.

  Jis supranta ir užjaučia mus netekties valandą.

  Dievas nėra tolimas, Jam ne vis vien. Jis nori būti tėvas našlaitėliams ir našlių gynėjas.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Kaip ir toji našlė, mes irgi susiduriame su įvairiausiais išmėginimais. Kartais, užgriuvus bėdoms, jaučiamės be vilties, sutrikę, nusiminę, susirūpinę, prislėgti, išsigandę ir gal net atbukę.

♥ Ar šiuo metu jus kas nors slegia?

Laiške filipiečiams rašoma: *„Nieku per daug nesirūpinkite, bet visuose reikaluose malda ir prašymu su padėka jūsų troškimai tesidaro žinomi Dievui. Ir Dievo ramybė, pranokstanti bet kokį supratimą, sergės jūsų širdis ir mintis Kristuje Jėzuje. <...> O mano Dievas iš savo turtų gausos Kristuje Jėzuje šlovingai patenkins visas jūsų reikmes“.* (Fil 4, 6-7, 19)

- Ką reiškia „visas reikmes“?

  „Visas“ reiškia visas be išimties. (Tegul grupelės narės įvardija kokius nors poreikius.)

- Ką Dievas prižada padaryti?

  Suteikti ramybę, pranokstančią bet kokį supratimą.

  Saugoti mūsų širdis ir mintis. Patenkinti mūsų poreikius.

- Dievas pasiryžęs patenkinti kiekvieną poreikį. Koks šiuo atveju mūsų vaidmuo?

  Mes turime melstis ir savais žodžiais Dievui nupasakoti, kas dedasi. Išsakykite Jam viską, dėl ko nerimaujate.

- Kai atrodo, kad Dievas vėluoja atsakyti į mūsų poreikius, ar vis tiek galime Juo pasitikėti?

  Taip.

  Petras rašo: „Paveskite jam visus savo rūpesčius, nes jis jumis rūpinasi“. (1 Pt 5, 7)

  Matas rašo: „Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: 'Ką valgysime?' - arba: 'Ką gersime?' - arba: 'Kuo vilkėsime?' Visų tų dalykų vaikosi pagonys. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai gana savo vargo“. (Mt 6, 31-34)

- Ko Dievas prašo mūsų šitose eilutėse?

  Visų pirma ieškoti Dievo karalystės.

  Pasikliauti Dievu, tikėti, kad Jis patenkins poreikius.

  Nesirūpinti.

- Ką galėtų reikšti paraginimas ieškoti Dievo karalystės ir Jo teisumo?

  Skirkite laiko pažinti Dievą ir išsiaiškinti, ko Jis trokšta.

  Gyvenkite dėl Jo, ne dėl savęs.

- Kaip šias tiesas būtų galima pritaikyti kasdienybėje?

  Prašykite Dievo pakeisti jūsų širdies nuostatas.

  Dievą artimiau pažįstame skaitydami Jo Žodį (Šv. Raštą) ir skirdami Jam laiko tyloje ar maldoje.

PARAGINIMAS

- Kaip pavesti Jam savo rūpesčius? (Žr. 1 Petro 5, 7.)

  Išsakykite Jam savo poreikius maldoje. Papasakokite apie bėdas, su kuriomis susiduriate.

ŽODŽIO AIŠKINIMAS

Žodis „paveskite“ originale yra „meskite“ arba „uždėkite“ - kaip kokia nors našta užmetama ar uždedama asilui ar jaučiui ant nugaros. Ši eilutė ragina visas naštas sumesti ant Jėzaus pečių.

Užduotis. Ar jus užgriuvo bėdos, kurias norėtumėte „permesti“ ant Dievo pečių? Problemos gali būti pačios įvairiausios: finansinės, santykių, fiziniai poreikiai (maistas, drabužiai, sveikata, pastogė), emociniai poreikiai (baimė, nerimas, kaltė, gėda, vienatvė, depresija), darbas.

Matas užrašė Jėzaus kvietimą: *„Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu!“* (Mt 11, 28)

Pastaba vadovei. Pamokos pabaigoje galite susiskirstyti poromis ir pasimelsti vienos už kitas dėl konkrečių poreikių. Arba tiesiog pasimelskite už visą grupę.

Įsigilinkite. Pasiryžkite prašyti Dievo pagalbos kritinėje situacijoje. Kitą savaitę papasakosite, kas nutiko ir kaip buvo atsakyta į jūsų maldas.

6 PAMOKA
JĖZUS - VISAPUSIŠKAS MŪSŲ GYDYTOJAS

Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Ar prašėte Dievo pasirūpinti ta jūsų gyvenimo sritimi, kurioje patiriate sunkumų? Kas nutiko?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 6 arba filmo fragmentą Nr. 9 apie tai, kaip Jėzus prikelia iš numirusių mergaitę ir išgydo kraujoplūdžiu sergančią moterį.

SKAITINYS

Morkus rašo: *„Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. Nemaža iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet dar ėjo blogyn ir blogyn. Išgirdusi apie Jėzų, ji prasiskverbė pro minią ir iš užpakalio prisilietė prie jo apsiausto. Mat ji sau kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent jo drabužį, išgysiu!“*

Bematant kraujas jai nustojo plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi iš savo negalios.

O Jėzus iš karto pajuto, kad iš jo išėjo jėga, ir, atsigręžęs į minią, paklausė: „Kas prisilietė prie mano apsiausto?“

Mokiniai jam atsakė: „Pats matai, kaip minia tave spaudžia, ir dar klausi: ‘Kas mane palietė?’“

Bet Jėzus tebesidairė tos, kuri buvo taip padariusi. Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir, puolusi prieš jį ant kelių, papasakojo visą teisybę. O jis tarė jai: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave, eik rami ir būk išgijusi iš savo ligos“. (Mk 5, 25-34)

Daugelis Biblijos tyrinėtojų sutinka, kad tas kraujoplūdis greičiausiai buvo susijęs su mėnesinių ciklu. Pagal Senojo Testamento įstatymo nuostatas, mėnesinių metu moteriai būdavo užginta eiti Dievo akivaizdon ar leistis kito žydo liečiamai, mat toks fizinis kontaktas kitą žmogų padarydavo nešvarų.

- Perskaitėme Šv. Rašto ištrauką apie kraujoplūdžiu sirgusios moters bėdas ir kančias. Ką be ligos tai moteriai dar teko iškęsti?

  Ieškodama pagalbos ji išleido daug pinigų ir jėgų.

  Ji buvo izoliuota nuo visuomenės, taigi negalėjo lankytis sinagogoje.

  Moteris kentėjo fiziškai: greičiausiai ją kamavo anemija ir buvo apėmęs su tuo susijęs silpnumas.

  Ji negalėjo sulaukti guodžiančio artimųjų ir bičiulių prisilietimo.

  Greičiausiai ją kamavo gėda ir vienatvė.

♥ Bėdos spiriami mes būname pasiryžę padaryti viską. Kaip jūs mėginate ieškoti sprendimų savo sunkiose situacijose? Ar Jėzus labai tolimas?

Nebepaisydama galimų pasekmių, kraujoplūdžiu serganti moteris nusprendė žūtbūt prisiartinti prie Jėzaus. Kad prisiliestų prie Jo, jai teko gerokai pasidarbuoti alkūnėmis ir prasiskverbti pro minią. Ji buvo įsitikinusi, kad jai padėti galėtų nebent Jėzus.

- Kas suteikė moteriai jėgų ir drąsos prasibrauti pro minią?
  Ji turėjo viltį ir tikėjimą, kad Jėzus ją išgydys.

- Ką Jėzus grąžino moteriai ją išgydydamas?
  Tai buvo visapusiškas asmenybės išgydymas: ne tik fizinis, bet ir emocinis, socialinis ir dvasinis.

- Kas kliudo jums ištiesti ranką ir prisiliesti prie Jėzaus?
  Išdidumas, abejonės, nesaugumo jausmas, baimė, įpratimas pačiai rūpintis savimi.

Dievui rūpi išgydyti ir atkurti visas jūsų gyvenimo sritis. Jis myli jus ir rūpinasi jumis. „Net nežinau, kas labiau gydo - Jėzaus galia ar Jo gailestingumas“, - filme ištaria Marija Magdalena.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Išgydymui ir atkūrimui reikia laiko. Pralaukusi 12 ilgų metų ir išleidusi visus pinigus, pagaliau moteris sutiko Jėzų ir pašlovino Dievą išgydama per tikėjimą vos prisilietus prie Jėzaus. Dievas visa valdo ir turi viskam numatęs savo laiką. Net jei ir turime tikėjimą, kartais Dievas atsiliepia kitaip ar kitokiu metu nei tikimės. Mums svarbiausia išmokti noriai priimti Jo valią, kad ir kas būtų.

> **Laiške hebrajams apie Jėzų rašoma:** *„Mes juk turime ne tokį vyriausiąjį kunigą, kuris negalėtų atjausti mūsų silpnybių, o, kaip ir mes, visaip gundytą, tačiau nenusidėjusį. Todėl visiškai pasitikėdami artinkimės prie malonės sosto, kad patirtume gailestingumą ir rastume malonę gauti pagalbą deramu laiku“.* (Hbr 4, 15-16)

- Kaip Jėzus reaguoja, kai ateiname pas Jį?
  Parodo mums nepelnytą gerumą, supratingumą.

Moteris iš Jėzaus gavo tiksliai tai, ko troško, - kūno išgydymą. Ne kiekvienas gauna tiksliai tai, ko prašo. Apaštalas Paulius iš savo patirties pateikia kitokį

pavyzdį. *„Taigi, kad neišpuikčiau, man duotas dyglys kūne, šėtono pasiuntinys, kad mane smūgiuotų ir neišpuikčiau. Todėl aš jau tris kartus maldavau Viešpatį, kad atitolintų jį nuo manęs. Bet man jis atsakė: „Gana tau mano malonės, nes mano galybė tampa tobula silpnume“. Todėl aš mieliausiu noru girsiuosi silpnumais, kad Kristaus galybė apsigyventų manyje. Tad džiaugiuosi silpnumu, paniekinimais, bėdomis, persekiojimais ir priespauda dėl Kristaus, nes, būdamas silpnas, esu galingas“.* (2 Kor 12, 7-10)

Dievas neišgydė Pauliaus kai jis prašė, todėl apaštalas savo silpnume buvo priverstas pasikliauti Viešpaties galia. Dievas ne visuomet išgydo fizines ligas, bet visuomet sustiprina mus, kad jas ištvertume.

Jokūbas sako: *„Laikykite, broliai, tikru džiaugsmu, kad pakliūvate į visokius išmėginimus. Supraskite: jūsų tikėjimo išmėginimas gimdo ištvermę, o ištvermė tesubręsta darbu, kad jūs taptumėte tobuli, subrendę ir nieko nestokojantys“.* (Jok 1, 2-4)

- Kokios, pasak šių eilučių, gali būti Dievo delsimo atsiliepti į mūsų maldas priežastys? Arba kodėl kartais Jis atsiliepia kitaip, nei tikimės?

Jis nori, kad mūsų tikėjimas augtų.
Jis nori, kad būtume brandūs.
Jis nori, kad pasikliautume ne savo jėgomis, o Juo.

PARAGINIMAS

Laiške korintiečiams parašyta: *„Tebūna pašlovintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailestingumo Tėvas ir visokios paguodos Dievas, kuris guodžia mus kiekviename sielvarte, kad ir mes galėtume paguosti bet kokio sielvarto ištiktuosius ta paguoda, kurią gauname iš Dievo. Kaip mums gausiai tenka Kristaus kentėjimų, taip per Kristų mes kupini ir paguodos“.* (2 Kor 1, 3-5)

Mes, krikščionys, nesame apdrausti nuo nelaimių ar sunkumų. Jėzaus pagalba kiekvienu konkrečiu atveju virsta mūsų biografine istorija. Neretai mes galime padrąsinti kitus, susiduriančius su panašiomis bėdomis. Juk išgydymas ir paguoda, kurią Dievas suteikia, skirti ne vien mums. Mes pašloviname Dievą, kai pasakojame kitiems apie tai, ką Jis dėl mūsų padarė.

Užduotis. Jei Dievas jus išgydė ar kitaip ką nors atkūrė jūsų gyvenime, šią savaitę būtinai kam nors apie tai papasakokite (ypač jei tam žmogui reikalingas padrąsinimas).

Įsigilinkite. Susirašykite ant lapo tas gyvenimo sritis, kuriose reikalingas Dievo prisilietimas, Jo gydanti jėga. Tai gali būti fizinės, dvasinės ar sielos reikmės. Atneškite tą sąrašą Viešpaties akivaizdon ir tikėjimu prašykite Jo gydančio prisilietimo.

Jei jūsų gyvenime yra sritis, kurioje ne viskas yra taip, kaip norite, patikėkite ją Dievui. Dėkokite Jam tikėjimu, kad ir ką Jis nuspręstų daryti. Dėkojimas rodo pasitikėjimą Dievu. Nesiliaukite tikėti Dievo gerumu. Dievas yra geras ir myli jus!

Nepamirškite, kad daugelis žmonių turi daug ir sudėtingų problemų. Nesigėdykite kreiptis pagalbos. Jei reikia, nueikite pas patikimą draugę, pastorių ar specialistą. Nebijokite ieškoti pagalbos tol, kol būsite pilnai atstatyta. Maldoje prašykite, kad Dievas jums padėtų rasti reikiamą pagalbininką.

7 PAMOKA
JĖZUS - MŪSŲ GYVOJO VANDENS VERSMĖ

Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Kaip Dievas šią savaitę jus padrąsino srityje, kurioje patiriate sunkumus?

Jei šią savaitę turėtumėte galimybę, ar norėtumėte savo liudijimu ką nors padrąsinti?

PERŽIŪRA

Žr. DVD pamoką Nr. 7 arba filmo fragmentą Nr. 7 apie moterį prie šulinio.

SKAITINYS

Jono evangelijoje rašoma:

„Jėzus paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją. Jam reikėjo eiti per Samariją. Taigi jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. <...>

Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti“. (Tuo tarpu mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto.)

Samarietė atsakė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.)

Jėzus jai tarė: „Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tave prašo“ ‘Duok man gerti’, rasi pati būtum jo prašiusi, ir jis tau būtų gyvojo vandens davęs!“

Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet juk tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur tu imsi gyvojo vandens? Argi tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?!“

Jėzus atsakė: „Kiekvienas, kuris geria šitą vandenį, ir vėl trokš. O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą“.

Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau semtis čionai!“

Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia“.

Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro“.

Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: ‘Neturiu vyro’, nes jau esi turėjusi penkis vyrus, ir dabartinis - ne tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei“.

Moteris atsiliepė: „Aš matau, Viešpatie, kad tu esi pranašas. Mūsų tėvai garbindavo Dievą ant šito kalno, o jūs tvirtinate, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia jį garbinti“.

Jėzus atsakė: „Moterie, tikėk manimi, jog ateis valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje. Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išganymas ateina iš žydų. Bet ateis valanda - jau dabar ji yra, - kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško. Dievas yra dvasia, ir jo garbintojai turi šlovinti jį dvasia ir tiesa“.

Moteris jam sako: „Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs jis mums viską paskelbs“.

Jėzus jai taria: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!“

Tuo metu sugrįžo jo mokiniai ir nusistebėjo, kad jis šnekučiuoja su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?“ arba „Apie ką su ja kalbi?“

O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas?!“ Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį.

Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi“. Atėję samariečiai prašė jį pasilikti pas juos, ir jis ten pasiliko dvi dienas. Dar daugiau žmonių įtikėjo dėl jo pamokslų.

O moteriai jie pasakė: „Dabar mes tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio išganytojas“. (Jn 4, 3-5; 7-30; 39-42)

- Kokia sutiktos moters kilmė ir praeitis?

  Moteris - samarietė (t. y. maišyto kraujo ir maišytų religinių papročių).

  5 kartus ištekėjusi. Tuo metu gyveno su vyru nesusituokusi.

  Drąsi, protinga, greičiausiai, žvelgiant vyrų akimis, patraukli.

AR ŽINOTE, KAD...

I a. Palestinoje atviras pokalbis tarp nepažįstamo vyro ir moters buvo laikomas kultūriškai nepriimtinu ar net nepadoriu dalyku?

Tuo metu tarp žydų ir samariečių tvyrojo įtampa, mat pastarieji buvo maišyto kraujo. Net ir pati moteris nustebusi teiraujasi: „Kaip tu, žydas, prašai mane, samarietę, gerti?“ Žydams tuo metu žodis „samarietis“ buvo tolygus žodžiui „šuo“. Žydai mieliau darydavo didžiulę apylanką, nei keliaudavo per Samariją.

O tai, kad moteris vidury dienos ėjo semtis vandens, irgi labai daug apie ją pasako. Greičiausiai ji ir tarp saviškių buvo atstumta dėl amoralaus elgesio. Taigi greičiausiai ji buvo atstumtoji.

Samarietė netikėjo, kad Jėzus jai ką nors pasakys - ką jau kalbėti apie prašymą gerti.

- Jėzus pirmas pradėjo pokalbį su samariete. Ką tai byloja apie Jo būdą?

  Jėzus priima mus nepaisydamas visuomeninės, šeiminės padėties, lyties ar tautybės.

- Kaip manote, kodėl Jėzus pasiteiravo moters apie jos vyrą?

  Galbūt Jis norėjo parodyti, kad žino apie ją viską - taigi Jis yra Dievas.

  Nors jai fizinio išgydymo nereikėjo, ji turėjo aibę kitų bėdų.

Jėzus be užuolankų kalbėjo apie moters praeitį ir dabartinę situaciją. Nuo Jo akių nebuvo paslėpta jokia gyvenimo sfera. Jis puikiai suprato, kiek sielvarto ir skausmo ji patyrė. Ir Jis jos neatstūmė. Jis su gailesčiu parodė jai kelią, vedantį į gyvenimą, - t. y. į save.

- Kaip samarietė mėgino patenkinti savo reikmes?

  Ji metėsi nuo vieno vyro prie kito, vildamasi, kad jie patenkins jos poreikius, kuriuos iš tikro tik Dievas gali patenkinti.

- Kaip mes šiandien stengiamės patenkinti savo poreikius, vidinį troškulį?

  Kartais mums duotą laiką užpildome kuo tik nori, tik ne Dievu: valgiais, bičiulystėmis, turtu, karjera, išvaizda, pramogomis ir t. t.

- Kaip Jėzus žada patenkinti samarietės reikmes? Kaip tą galima pritaikyti mūsų dienomis?

  Jis yra gyvasis vanduo, tas, kuris patenkina giliausius dvasios poreikius. Moteriai prie šulinio ir mums Jis pasiūlo išgelbėjimą (išganymą), sutaikinimą su Dievu, dvasinio troškulio numalšinimą.

PRITAIKYKITE GYVENIME

Žmonės, kurie iš tiesų tiki Jėzumi, keičiasi iš esmės. Keičiasi jų širdies nuostata, požiūris į gyvenimą. Jie tampa naujais žmonėmis. Laiške korintiečiams rašoma: *„Taigi kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys. Kas buvo sena, praėjo, štai atsirado nauja“.* (2 Kor 5, 17).

Greita samarietės reakcija (staiga plykstelėjęs noras apie viską papasakoti miesto gyventojams) rodo, kad ji patikėjo Jėzumi ir tapo nauju žmogumi.

Po samarietės pokalbio su Jėzumi nutiko trys dalykai: (1) moters praeitis daugiau nebetrukdė jos santykiams su Dievu; (2) dėl jos liudijimo įtikėjo daug kitų miesto gyventojų; (3) Jėzaus sekėjai aiškiai pamatė Jį peržengiant tautinius ir kultūrinius barjerus.

Laiške galatams sakoma: *„Nebėra nei žydo, nei graiko; nebėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra nei vyro, nei moters: visi jūs esate viena Kristuje Jėzuje“.* (Gal 3, 28)

Jonas rašo: *„Paskutinę, iškilmingiausiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ten ir šaukė: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria. Kas mane tiki, kaip sako Raštas, iš to vidaus plūs gyvojo vandens srovės“. Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas“.* (Jn 7, 37-39)

- Ką reiškia tai, kad iš mūsų vidaus plūs gyvojo vandens srovės?

  Jėzus yra gyvasis vanduo, įsiveržiantis į mus, kai patikime Juo. Jis mus suvilgo ir atgaivina, suteikdamas amžinąjį gyvenimą. Vėliau Šventosios Dvasios galia per mus plūsta ne mūsų pačių, o mūsų Viešpaties charakteris. Mes spinduliuojame Jį.

Laiške galatams parašyta**:** *„Dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo“.* (Gal 5, 22-23)

Kai kasdienybėje leidžiamės Šventosios Dvasios vedami, leidžiamės keičiami iš vidaus. Laikui bėgant tas permainas kaip Dvasios vaisių pastebi ir aplinkiniai.

PARAGINIMAS

- Kokių žmonių, pasak Jėzaus, ieško Tėvas? (Žr. skaitinį pamokos pradžioje.)

  Tikrų garbintojų. (Pasaulyje yra labai daug religingų žmonių, tačiau Dievas ieško tikrų garbintojų - tokių, kurie puoselėtų santykius su Juo.)

  Tėvas ieško tokių, kurie Jį šlovintų dvasia ir tiesa.

Nors ir nežinome, kas atsilieps į mūsų kvietimą, o kas jį atmes, mes vis tiek turėtume pasakoti aplinkiniams apie tai, ką Dievas padarė mūsų gyvenime.

Jonas rašo: *„Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: 'Jis man pasakė viską, ką esu padaręs'."* (Jn 4, 39)

Visų atstumtoji tapo miesto pažiba. Jėzus sutaikė moterį su Dievu ir per ją pas Dievą atvedė daugelį kitų.

UŽDUOTIS

Kas jūsų gyvenime dar negirdėjo apie tai, ką Dievas padarė dėl jūsų? Liudijimas yra vienas iš būdų būti tikru garbintoju. Susidarykite sąrašą žmonių ir pradėkite melstis, kad, išgirdę apie Jėzų, jie reaguotų kaip tie samariečiai.

Kitą savaitę skirsime daugiau laiko pasidalinimui mintimis ir liudijimams. Jums padės žemiau pateikti klausimai.

- Ar šiose pamokose kaip nors pasikeitė jūsų požiūris į Jėzų?
- Kurioje gyvenimo srityje po šių pamokų nusprendėte daryti daugiau pažangos?
- Kaip Jėzus prisilietė prie jūsų gyvenimo, kol kartu apie Jį mokėmės?

8 PAMOKA
JĖZUS - AMŽINASIS MŪSŲ DRAUGAS

Švęskime!

Jūs, kaip vadovė, tikriausiai norėsite, kad ši pamoka būtų ypatinga, šventiška.

Šventinę atmosferą sukurti padės dekoracijos, ypatingi patiekalai, galbūt nedidelės dovanėlės, pasirinkta kita vieta ar pan. Šios pamokos esmė - džiaugtis tuo, ką Dievas padarė per šias studijas grupėje. Apačioje siūlome planą, kaip gali vykti ši pamoka, tačiau jūs galite jį keisti savo nuožiūra, pagal grupelės galimybes ir poreikius. Svarbu, kad būtų džiugi nuotaika, gera draugija ir vaišės.

Pradėkite malda su padėka Dievui už pastarąsias septynias studijų savaites.

Atėjo laikas švęsti ir džiūgauti dėl to, ką Dievas padarė per šį laikotarpį!

Dar kartą peržiūrėsime filmo fragmentus, o jūs tuo tarpu pasižymėkite, ko pasimokėte iš kiekvienos moters pasakojimo.

PERŽIŪRA

Po vieną parodykite visus numatytus fragmentus. Po kiekvieno stabtelėkite, duokite laiko užsirašyti pastabas. Jei labai spaudžia laikas, galima tiesiog glaustai prisiminti kiekvieną pamoką ir daugiau dėmesio skirti pasidalinimui ir paraginimams.

1 Pamoka. Jėzus su meile tiesia mums ranką (Rivka: „Kažin, ar Jis mane išvis pastebi?“)

2 Pamoka. Jėzus - mūsų maloningas, atlaidus Viešpats (Paleistuvė: „Ar Jis man atleis?“)

3 Pamoka. Jėzus suteikia galios ir jėgų gyventi (Jėzaus motina Marija: kasdienė stiprybė)

4 Pamoka. Jėzus - galingasis mūsų išvaduotojas (Marija Magdalena: „Ar Jis išlaisvins mane?“)

5 Pamoka. Jėzus - gailestingasis mūsų aprūpintojas (Našlė iš Naino: „Ar Jis pasirūpins manimi?“)

6 Pamoka. Jėzus - visapusiškas mūsų gydytojas (Moteris, išgydyta nuo kraujoplūdžio: „Ar Jis išgydys mane?“)

7 Pamoka. Jėzus, mūsų gyvojo vandens versmė (Moteris prie šulinio: „Ar Jis numalšins mano troškulį?“)

ATVIRUMO VALANDĖLĖ

Atvirumo valandėlę pradėkite nuo 7 pamokos kartojimo klausimų. Jei niekas nenori nieko pasakoti, vadovė turi būti pasirengusi glaustai pakalbėti bent vienu klausimu.

- Ar Jūsų požiūris į Jėzų per šias studijas pasikeitė? Jei taip, kaip?
- Kurioje gyvenimo srityje dėl šių studijų panorote pasitempti ir tobulėti?
- Kaip Jėzus prisilietė prie jūsų, kai kartu studijavome apie Jį?

Kartu su visa grupe melskitės ir dėkokite Dievui už tai, ką Jis padarė kiekvienos studijų dalyvės gyvenime. Pasimelskite ir už poreikius, jei tokių yra.

PARAGINIMAS

Žemiau pateikiame paraginimo tekstą, kuriuo galite pasinaudoti. Tai paskatinimas moterims netylėti, bet pasakoti apie tai, ką sužinojo ir ko išmoko. Labai svarbu jas paraginti žengti tikėjimo žingsnį, papasakoti apie filmą aplinkiniams ir gal net suburti savo grupelę. Būtinai pasidalinkite savo įspūdžiais apie šias pamokas. Papasakokite, kaip jos padėjo asmeniškai jums augti vadovaujant grupelei.

Prisimenate pasakojimą apie samarietę prie šulinio? Ji buvo taip sujaudinta Jėzaus žodžių ir taip pasikeitė, kad bėgte nubėgo į miestą visiems papasakoti apie Jį. Jos dėka vėliau Jėzų įtikėjo daugelis. Matas rašo, kad Jėzus savo mokiniams paliko Didįjį Priesaką: *„Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“.* (Mt 28, 19-20)

Tas priesakas galioja ir mums, šių dienų Kristaus sekėjams!

Ar pažįstate moterų, kurioms būtų didžiulė nauda pasižiūrėti filmą apie Mariją Magdaleną? Susidarykime tokių pažįstamų sąrašą. (Dalyvės knygelėje tam yra palikta vietos.) Ar atsimenate, kaip filmas jums padėjo atverti širdį Dievui? Lygiai taip pat jis gali padėti ir jūsų draugėms.

Draugės, kurioms norėčiau papasakoti apie „Mariją Magdaleną“:

O dabar skirkime laiko pasikalbėti apie tai, kaip galėtume papasakoti apie šitą filmą draugėms, esančioms sąraše. (Kokie dalyvių sumanymai? Ar jos norėtų žiūrėti filmą dideliame ekrane ar savo namuose? Tegul kiekviena pasidalina šovusiomis mintimis. Kartu sudarykime konkretų planą. Galbūt galėtume net datą numatyti? Kuo dar galėtumėte prisidėti?) Žiūrėkime, ką Dievas per mus nuveiks.

Baigiamoji malda.

PRIEDAS A

PATARIMAI GRUPELIŲ VADOVAMS

Adaptuota ir parengta pagal leidinį „Leading a Small Group: The Ultimate Road Trip“, 2-asis leidimas, 2005, Cru Press, Campus Crusade for Christ, Inc., Orlando, FL

Ištraukos paimtos turint *The Ultimate Roadtrip* © 2008 CruPress leidimą. Internete žr. CruPress.com.

KAIP GRAŽIAI APEITI KELYJE PASITAIKANČIAS DUOBES?

Darbas su grupe - tarsi kelionė, o, kaip žinia, kiekviename kelyje pasitaiko netikėtumų ir nukrypimų į šalį. Pvz., iki nukritimo galima diskutuoti klausimu „Koks žmogaus valios vaidmuo Dievo suverenumo šviesoje?“ Arba gali paaiškėti, kad grupėje vienas žmogus niekaip nenustoja kalbėti ir neleidžia prasižioti kitiems. O gal staiga kas nors pašokęs meta eretišką teiginį: „Biblija neprieštarauja ikivedybiniam seksui, jei du žmonės myli vienas kitą“.

Grupėje gali įsiliepsnoti karšta diskusija, kurią bus sunku gesinti. Tokiomis akimirkomis jūs pradedate abejoti, ar iš viso reikėjo imtis vadovo pareigų. Vadovams kyla sunkumų tik todėl, kad jie būna nepasirengę netikėtumams. Šiame skyriuje apžvelgsime dažniausias problemas, su kuriomis susiduria mažos grupelės. Daugumą jų jau tikriausiai pastebėjote, o jeigu dar ne, tai tikriausiai susidursite su tais dalykais ateityje.

10 DAŽNIAUSIŲ PROBLEMŲ

1. Mirtina tyla

„Kai užduodu klausimą, mano grupėje įsiviešpatauja tyla. Jausmas toks, lyg visi būtų davę tylos įžadus“.

Jei klausimas geras, nesinervinkite. Žmonėms reikia laiko pagalvoti. Laikui bėgant, kai būsite artimiau pažinę savo grupės narius, jūs išmoksite atskirti, ar tyla stojo dėl to, kad visi mąsto, ar todėl, kad nesuprato klausimo. Jeigu jums sunku atskirti, paklauskite: „Ar supratote mano klausimą?“

Jei paaiškėja, kad klausimas suformuluotas nesuprantamai, ne bėda - perfrazuokite jį, suformuluokite kitais žodžiais. Pvz., užduodate tokį klausimą: „Ar jums sunku atleisti kitiems žmonėms?“ Grupėje stoja mirtina tyla. Jeigu jums neaišku, ar grupės nariai apmąsto klausimą, ar bijo pasisakyti, ar iš viso jo nesuprato, jūs galite klausimą pateikti kitais žodžiais: „Ar šiuo metu ant ko nors pykstate? Gal kas nors galėtų pateikti pavyzdį?“ Klausimus formuluokite taip, kad į juos nebūtų galima atsakyti tik „Taip“ arba „Ne“. Norint išvystyti diskusiją, būtini išplėstiniai pasisakymai.

Nesvarbu, kas ten būtų, nesistenkite pauzių užpildyti moralizavimu ar pamokslavimu. Jums irgi ne pro šalį pasijusti pažeidžiamai, priešinkitės norui žodžiais užpildyti kiekvieną tylos akimirką. Kartais pauzės būtinos, kad grupės nariai galėtų apsvarstyti klausimą. Jei tylą pertrauksite per greitai, grupės nariai pradės klausytis jūsų ir liausis galvoję apie galimą savo atsakymą.

Padrąsinkite grupės dalyvius neverbaliniais būdais, t. y. be žodžių: palaikykite kontaktą akimis, šypsokitės, pasistenkite patys būti neįsitempę. Palinkite kalbančiojo link . Klausydamiesi linksėkite galva.

Padrąsinkite grupės dalyvius verbaliniais būdais, t. y. žodžiais. Pademonstruokite, kad vertinate kiekvieno pasisakymą tardami tokias neutralias frazes kaip „Ačiū, kad pasidalinai“. Pagirkite įžvalgiuosius („Koks puikus pastebėjimas!“ arba „Gerai pasakyta!“). Pasistenkite, kad kiekvienas narys pasijustų priimtas. Nesmerkite ir neteiskite jų. Nepamirškite, kad kai kuriems, jei ne visiems, jūsų skleidžiamos idėjos visiškai naujos, jiems reikia laiko jas „suvirškinti“. Vertinkite tai, kad žmonės dalijasi savo jausmais, nuomonėmis ar uždavinėja klausimus.

Būtinai atkreipkite dėmesį į tuos, kurie nori ką nors pasakyti.

2. Klaidingas atsakymas

„Man sunku dirbti, kai žmogus pateikia klaidingą atsakymą. Tada aš tik sėdžiu ir nervingai šypsausi“.

Pasistenkite nustatyti, ar pateiktas atsakymas iš tiesų klaidingas, ar tiesiog to žmogaus nuomonė skiriasi nuo jūsų nuomonės. Būkite mandagūs ir atidūs. Dėl to nesutrikite.

Tą patį klausimą užduokite kitam dalyviui ar visai grupei. Galite pridurti: „Ar kas nors mano kitaip? Gal kas nors norėtų papildyti išgirstąjį atsakymą?“

Nurodykite grupės nariams dar kartą atsiversti nagrinėjamą tekstą ir skatinkite rasti atsakymą, išsiaiškinti tiesą.

Jei atsakymas „ne į temą“, jūs galite reaguoti taip: „Kokia įdomi mintis! Ir kaip jūs priėjote prie tokios išvados?“ Svarbiausia žmones vesti į tiesą švelniai, jautriai.

Pastaba. Būna atvejų, kai tiesiog būtina pateikti teisingą atsakymą, jei pati grupė nesugeba prie jo prisikasti: „Suprantu, kodėl taip manote, tačiau...“ Pvz., jei grupėje atsiranda žmogus, aršiai tvirtinantis, kad Biblijoje pilna klaidų, jūs galite tiesiog pereiti prie kito klausimo.

Atidžiai įvertinkite ir nuspręskite, kuriuos klaidingus atsakymus būtų galima pataisyti kartu su visa grupe. Pvz., klaidingą komentarą „Stenkis, tai ir Dievas tau padės“ greičiausiai sugebėtų pataisyti ir patys grupės nariai. Be to, klaidingų sampratų aptarimas dažniausiai visiems išeina į naudą.

Tačiau nuskambėjus karingam komentarui (pvz., „Biblija nedraudžia homoseksualumo. Daugumos tyrinėtojų nuomone, Dovydas buvo gėjus“), jūs galite atsakyti: „Kur Biblijoje skaitėte apie Dovydo homoseksualumą?“ (Tikėkitės tylos.) Dabar nenorėčiau plėtoti šitos temos, tačiau raginu jus atidžiau panagrinėti konkrečias Šv. Rašto vietas ir jūs turėtumėte prieiti prie visai kitokių išvadų. Be to, turiu geros papildomos medžiagos, galiu atnešti“. Vėliau susitikite su tuo žmogumi ir pasikalbėkite akis į akį.

Apibendrindami temą netinkamų atsakymų nebepaminėkite.

3. Dėmesio blaškymas

„Mano grupėje kas nors amžinai blaško dėmesį“.

Tai gali būti telefonų skambučiai, duris varstantys pašaliniai, bendras tylus grupės narių troškimas išeiti anksčiau pažiūrėti kokių nors rungtynių, mėgstamo serialo ar pan.

Paprašykite grupės narių išjungti mobiliuosius, o pašalinių - nevaikščioti, kol vyksta pamoka.

Jei trukdžių pašalinti nepavyksta, galbūt derėtų susitikti kitu laiku ar kitoje vietoje.

Jei užsiėmimų laikas nuolat kertasi su kita veikla, aptarkite galimybę susitikti kitu metu.

Dėmesio! Jei tenka keisti susitikimų laiką, taip ir padarykite. Tačiau jokiu būdu nekaitaliokite jo kas porą savaičių, nes visuomet iškils kokių nenumatytų reikalų, dėl kurių nariai negalės dalyvauti. Jei dažnai keisite laiką, grupės nariai

susipainios ir nebežinos, kada renkasi, arba kiekvienas manys, kad dėl jo galima lengvai „stumdyti“ visą grupę.

Kad ir kokių sunkumų kiltų, svarbiausia neprarasti kantrybės. Jei pradėsite niršti dėl kiekvieno trukdžio, grupėje įsitvyros nejauki atmosfera. O tai nė vienam ne į naudą.

Jei reikia, ant durų pakabinkite įspėjimo ženklą. Pvz., užrašas „Biblijos studijos. Prašom netrukdyti“ nelabai informatyvus. Verčiau parašyti konkrečiai: „19.00 - 20.00 val. čia vyksta Biblijos studijos. Maloniai kviečiame prisidėti“.

4. Sudėtingi klausimai

„Anądien viena dalyvė manęs paklausė, ar Kristus sugrįš prieš Didįjį suspaudimą. Apreiškimo knygą aš skaičiau, tačiau nesu mokslininkė ar Biblijos tyrinėtoja“.

Išgirdę sunkų klausimą verčiau iškart prisipažinkite, kad nežinote į jį atsakymo, bet pažadėkite pasigilinti ir atsakyti kitą kartą. Pasikonsultuokite su savo pastoriumi, Biblijos mokytoju ar paieškokite atsakymo įvairiuose šaltiniuose (literatūroje, internete).

Būtinai pasiteiraukite, kodėl žmogus nori sužinoti atsakymą į vieną ar kitą klausimą. Gali paaiškėti, kad jam tik šiaip smalsu. Neverta valandų valandas aiškintis, gilintis, jei žmogui tai menkai rūpi.

Paskatinkite žmogų savarankiškai patyrinėti literatūrą tuo klausimu, o vėliau savo atradimais pasidalyti su grupe. Tas gali išeiti į naudą visiems. Galbūt jums tereikės tik duoti medžiagos, o visa kita grupės nariai nuveiks patys.

5. Grupei sunku užbaigti pamoką.

„Moterims taip smagu kartu pasibūti, bendrauti, kad niekaip neįstengiu dorai užbaigti pradėtos pamokos“.

Pamoka užsitęsti gali dėl dviejų priežasčių. 1. Galbūt grupės nariai taip dega noru bendrauti, kalbėti, pokštauti, kad jūs niekaip neprieinate prie pamokos esmės. 2. Galbūt grupės nariai kiekvienu klausimu turi tiek daug pasakyti, kad nebeužtenka pamokos laiko.

Esmė ta, kad šiuo atveju grupės nariams patinka kalbėti. Patartina nuo pradžių užsibrėžti tam tikras taisykles. Tačiau atsižvelkite į tokią situaciją ir suplanuokite susitikimą vien tam, kad galėtumėte smagiai pasibūti kartu. Paaiškinkite, kad savaitinių susitikimų tikslas - geriau pažinti Dievą, įsigilinti į Jo Žodį. Jei kas nors

per pamoką „nugrybauja“ į šalį, pasakykite tiesiai: „Gerai, o dabar vėl grįžtame prie pagrindinės pamokos temos - Dievo ir Jo Žodžio“.

Būkite atsargūs su temomis, padedančiomis pralaužti bendravimo ledus. Nevaldomi tokie dalykai praryja daug laiko.

Jei didžiausia bėda jūsų grupėje yra tai, kad kiekvienam punktui skiriate per daug laiko, susiimkite ir pasistenkite medžiagą pateikti glausčiau. Atidžiai planuokite pamoką. Pasižymėkite, kad, pvz., įžangai skirskite 10 min., Biblijos teksto nagrinėjimui - 25 min., pritaikymo gyvenime punktui - 10 min. Tokie praktiniai dalykai padės per ilgai neužsisėdėti prie tam tikrų punktų. Nebijokite pasakyti: „Diskusija puiki, bet jau turime judėti toliau“. Pasižymėkite, kurie klausimai yra itin svarbūs, jiems skirkite daugiau laiko. Pasižymėkite ir tuos punktus, kuriuos galite praleisti, jei pritrūks laiko. Grupės narius skatinkite kalbėti glaustai, kad laiko pasisakyti turėtų visi.

Pastaba. Kai kurios diskusijos būna tokios naudingos, kad neverta pereiti prie kito punkto. Tokiu atveju laikykitės lankstumo politikos. Tiesiog nustatykite, kada pamoką derėtų užbaigti. Kitą savaitę galite nagrinėti tolesnius punktus arba imti kitą pamoką.

6. Nenustojantys kalbėti.

„Danielė man labai patinka, bet ji čiauška ir čiauška, visiškai nesugeba pabaigti. Jei kas nors nori ką nors pasakyti, ji be perstojo pertraukinėja. Danielė savo plepėjimu nustelbia kitas grupės nares. O aš labai noriu, kad progą pasisakyti turėtų ir kiti“.

Adresuokite klausimą kitam konkrečiam žmogui: „O dabar pasiklausykime nuomonės iš kito žmogaus lūpų - iš to, kas šiandien dar neturėjo progos pakalbėti“.

Kadangi žmones kalbėti skatina akių kontaktas, atsisėskite šalia mėgstančio pakalbėti ir kuo mažiau žiūrėkite jam į akis.

Jei bėda nemažėja, paprašykite šnekaus nario padėti jums gauti atsakymus iš tyliųjų dalyvių. O paties asmeniškai paprašykite pasisakyti kuo glausčiau. Aišku, tokie pokalbiai nemalonūs, tačiau, jei nieko nesiimsite, bėda tik išvešės ir galiausiai nukentės visa grupė.

7. Tyleniai

„Kai susitinku su Treise akis į akį, ji mielai pasipasakoja, bet grupėje iš jos sunku ir žodį išpešti“.

Užduokite tiesius, bet „saugius“ klausimus, kad drovus žmogus jaustųsi patogiai. Pvz., „Treise, o kokia tavo nuomonė šiuo klausimu? Ką manai apie tai, ką čia aptarinėjame?“

Atsisėskite taip, kad būtų patogu palaikyti akių kontaktą su tyleniais. Padrąsinkite juos prabilti.

Būtinai pasakykite ką nors teigiamo, kai savo nuomone pasidalina drovus žmogus. Tai jį paskatins dažniau reikštis.

8. Nukrypimai nuo temos

„Pati nežinau, kaip čia taip išėjo, bet pradėjome kalbėtis apie maldą, o po kurio laiko jau virė pokalbis apie tai, kas ir kokius klubus lankė vidurinėje. Mano grupė mėgsta „nuklysti į lankas“.“

Būkite diplomatiška, bet kuriuo atveju demonstruokite palankumą, kad žmonės jaustųsi priimti.

Pasitelkite į pagalbą taiklų klausimą, kuris padėtų sugrįžti prie temos.

Jūs galite tarti: „Labai įdomi tema, bet kadangi šiandien kalbame apie _____, tai ir toliau gvildenkime tą punktą. Jei liks laiko, vėliau pakalbėsime ir apie tuos dalykus“. Įgiję daugiau patirties, greičiau susigaudysite, kada laikas grupę paraginti susitelkti į pagrindinę temą.

Jei pokalbiai pradėjo suktis apie dalykus, kurie visiškai nesusiję su tos dienos tema, pusiau rimtai, pusiau juokais galite tiesiog tarti: „O štai kalbant apie (šios dienos tema)....“ ir vėl įsukti į senas vėžes.

9. Nesutarimai ir konfliktai

„Tos dvi moterys amžinai nesutaria. Ir nesvarbu, kokią temą gvildentum, - ar kalbėtum apie pirkinius, ar apie tai, kuri evangelija tiksliausiai nupasakoja Jėzaus gyvenimo istoriją. Pamokai einant į pabaigą, jos, ko gero, perkąs viena kitai gerklę“.

Neleiskite, kad kelių žmonių nesutarimai trukdytų visai grupei. Labai dažnai juos galima pakreipti savo naudai, kartais jie net padeda kitiems šio to pasimokyti.

Jei du žmonės nesutaria kokiu nors klausimu, naudinga pakalbėti apie dvi nuomones ir paskatinti į tą diskusiją įsitraukti visą grupę. Jūs galite pasakyti: „Ir

puiku - tai rodo, kad abu ilgai apie tai galvojote. Pagvildenkime abi nuomones, o paskui pasižiūrėkime, ką tuo klausimu kalba Biblija“.

Dėmesio! Ar verta gilintis į nesutarimus, priklauso nuo temos. Pvz., jei užverda diskusija apie politiką, verčiau jos neskatinti, nes Dievo Žodžio studijuoti tas tikrai nepadės. Kita vertus, jei žmonės svarsto, ar Jokūbo laiško 3 sk. neprieštarauja Laiško romiečiams 3 sk., į tai vertėtų pasigilinti. Tas visai grupei išeis į naudą.

Jei nesutarimas toks, kad jo nesinori plėsti visos grupės akivaizdoje, jūs galite tiesiog pasakyti: „Gal nukelkime tą diskusiją vėlesniam laikui - jau po Biblijos studijų? O dabar susitelkime į nagrinėjamą temą“.

Jei nesutarimas kyla tik dėl skonio, geriausia tiesiog pereiti prie kito punkto. Galite pasakyti: „Dėl skonio nesiginčysime. Šiuo klausimu, ko gero, kiekvienas turi savo nuomonę“. Ir tęskite pamoką toliau.

Jei du grupės nariai tyčia erzina vienas kitą, pasikalbėkite su kiekvienu jų asmeniškai. Atminkite, kad nesprendžiamos problemos tik auga.

10. Vadovas vienas atsakinėja į visus klausimus

„Mano grupėje žmonės amžinai užduoda man klausimus, o patys atsakinėti nenori. Galiausiai pamatau, kad kalbu vienas pats“.

Užuot pateikę paruoštą atsakymą, verčiau skatinkite grupės narius pačius jo ieškoti. Keli patarimai, ką daryti, kai žmogus užduoda klausimą, į kurį iš tikro pats turėtų atsakyti:

Klausimą pateikite kitam konkrečiam žmogui grupėje: „Džiude, ką Paulius rašo apie meilę šiame skyriuje?

Į klausimą atsakykite klausimu. „Puikus klausimas, Stivai. O ką tu apie tai manai?“

Pateikite klausimą visai grupei: „Koks puikus klausimas. Ką manote?“

IŠVADOS

Daugumos bėdų ir trikdžių galima išvengti kruopščiai suplanavus pamoką. Pasistenkite išsiaiškinti ir grupės narių poreikius. Diskusijos bus aktualios, o ir jūs nebūsite užklupta iš netyčių.

Išmokite uždavinėti taiklius, konkrečius klausimus. Pasirinkite tokią veiklą, į kurią galėtų įsitraukti visa grupė. Išmokite pasikliauti Dievu ir iš visos širdies stenkitės padaryti viską, ką galite. Labai pravartu turėti humoro jausmą.

Su laiku jūs įvertinsite savo darbus ir galėsite apie savo grupes papasakoti daug įdomių istorijų.

PUNKTAI APMĄSTYMUI, DISKUSIJAI:

Dėl ko labiausiai nerimaujate prieš imdamiesi vadovauti grupei? Pasistenkite tai įvardyti kuo konkrečiau. Kaip galima būtų išspręsti tą problemą? Kaip elgtumėtės tokiose situacijose:

- Jūs uždavėte klausimą, kuris jums atrodė puikus, tačiau, ištarus jį garsiai, pasidarė aišku, kad jis nelabai tikęs. Nieko nesupratusių dalyvių akys nukrypsta į jus.
- Viena iš dalyvių pareiškia kitą savaitę užsiėmimų metu norinti žiūrėti savo mėgstamą laidą (serialą). Jai pritaria ir kitos.
- Kas nors grupėje pareiškia, kad jei netiki „jaunos Žemės teorija“ ar kt., tai apskritai nesi krikščionis. Grupėje įsitvyro įtampa.
- Per pamoką apie atleidimą kas nors grupėje pravirksta.

POST SCRIPTUM

Galbūt perskaitėte visus punktus, tačiau bėda, su kuria susiduriate, tarp jų nepaminėta. Galbūt kas nors į jūsų pamokas amžinai vėluoja arba nepasirodo visa grupė, kad ir kiek primintumėte ateiti laiku. O gal po kelių savaičių pastebite, kad nei jūs, nei grupė nedaro jokios pažangos. Kai nežinote, ką daryti, melskitės. Prašykite Dievo išminties, kaip apjuosti grupelę meile. Melskite, kad Viešpats pažadintų pažinimo alkį kiekvieno nario širdyje.

Prašykite, kad grupės nariai pateiktų atsiliepimus apie jūsų pamokas. Patarimo visuomet galite kreiptis į savo pastorių (mentorių). Galite paruošti grupės nariams anketą (žr. žemiau). Kad ir kas nutiktų, nesinervinkite. Kiekviena grupė susiduria su savitomis bėdomis.

ANKETA

Žemiau pateikta anketa padės aiškiau suvokti situaciją.

- Labai laukiu susitikimo su grupe: Taip/Ne/Kartais. Kodėl?
- Man šios pamokos labai naudingos: Taip/Ne/Kartais. Kuo? Pateikite pavyzdžių.
- Norėčiau, kad per pamokas būtų _____

_____

_____

_____

- Nesunkiai įsilieju į diskusiją: Taip/Ne/Kartais. Kodėl?
- Komentarai, pasiūlymai.